

[Udenrigsministeren.]

det med andre nordiske lande. Jeg kan love det ærede medlem, at det fortsat er linjen i vor FN-politik.

Endelig gjorde det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft nogle bemærkninger om en rekommandation, som var blevet vedtaget i Europarådet, hvori man dels henstiller til ministerkomiteen at lade regeringerne bede FN's generalforsamling om at insistere på afholdelsen af frie valg i de kommunistiske lande i Europa, dels pålægger regeringerne under debatterne i FN at tage til orde, når man fra anden side taler om kolonialisme og imperialism, og i stedet for fastslår de sovjetiske kolonialistiske metoder i Europa. Jeg kan sige til det ærede medlem, at denne rekommandation kommer til behandling i næste uge ved stedfortrædermødet i Europarådets ministerkomité. Jeg tror også, det ærede medlem kender både regeringens og min opfattelse, jeg har lov til at sige afsky for det politiske system, som findes i de kommunistiske lande. Jeg tror også, at alle demokrater kan være enige om at fremsætte ønsket om frie valg overalt i verden, også frie valg i de lande, der er under kommunistisk herredømme. Hvorvidt det er en rigtig og en fornuftig fremgangsmåde under den generalforsamling, der nu foregår, at forsøge at presse noget frem til vedtagelse i FN vedrørende afholdelse af frie valg, det ved jeg ikke. Jeg er nogenlunde sikker på, at så kan det ikke blot begrænses til frie valg i de lande, der er under kommunistisk herredømme, og jeg er ikke sikker på, at det vil være helt velovervejet, hvis vi på nuværende tidspunkt prøver på at presse noget frem til vedtagelse, som vi må erkende ikke vil give realistisk resultat. Men jeg er helt enig med det ærede medlem i, at man føler sig ofte noget ubehageligt tilpas, når man hører repræsentanter for de kommunistiske regimer stå op og med stærke ord anklage den vestlige verden for kolonialisme og undertrykkelse, og man, som det ærede medlem selv sagde, notorisk ved, at efter krigen har den vestlige verden frigivet befolkningsmængder, som ligger et sted mellem 700 mill. og 1 milliard mennesker, samtidig med at man på de områder, hvor Sovjetunionen har herredømmet, er gået den modsatte vej med friheden. Så kan man godt synes, at vi i den vestlige verden er

lidt for beskedne i fremhævelsen af vor egen værdifuldhed og vore egne gode gerninger, og jeg er enig med det ærede medlem i, at diskussionen om kolonialisme og imperialism har fået en skæv stilling i den offentlige debat, som det kan være meget rigtigt at vi bidrager til at få rettet op.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Det har forekommet mig naturligt, at jeg, nu da der er gået et halvt år siden jeg sidst har kunnet præsentere en økonomisk årsoversigt, på dette tidspunkt gav en meddelelse om, hvordan den økonomiske situation tegner sig. Jeg behøver ikke på dette sted at gøre opmærksom på, at der er oplysninger, som det ville være ønskeligt at have for bedre at kunne tegne et billede af vor økonomiske situation. Jeg tænker ikke mindst på, at det kunne være ønskeligt at have en oversigt over statens finanser for det finansår, der begynder om et halvt års tid. Imidlertid kan en sådan oversigt først foreligge om godt en måneds tid, og hvad jeg i dag kan anføre, er derfor ikke så omfattende eller så fuldkomment, som man vil kunne gøre det til den tid.

Skønt jeg ved, at man let på et senere tidspunkt vil kunne påvise, at udviklingen er gået anderledes, end man kan skønne i dag, vil jeg dog til indledning gerne sige et par ord om den økonomiske situation i udlandet.

Har man til opgave at planlægge en økonomisk politik, må man nødvendigvis gå ud fra visse forestillinger, visse forventninger, der forhåbentlig er så velbegrundede som muligt. Det er imidlertid også klart, at udviklingen kan komme til at forløbe anderledes, end man kan vente selv ud fra de bedst begrundede formodninger.

Den internationale konjunkturudvikling har i 1962 formet sig forholdsvis gunstigt; alt tyder på, at denne udvikling vil fortsætte. Ekspansionen foregår dog i dag væsentligt langsommere end for et par år siden. I Nordamerika har den konjunktur-opgang, som satte ind i foråret 1961, udviklet sig trods en konjunkturstimulerende økonomisk politik i et langsommere tempo end oprindeligt forudset. Det er i første række de private investeringer, som har udviklet sig mindre tilfredsstillende, og som følge af den kun langsomme stigning i den